

vojske. Naj se izvrše kakorkoli, odločilni ne bodo, odločilo se bude na Koreji. Tudi ko bi bili Rusi poraženi na morju, lahko postanejo gospodarji Koreje. V tem boju imajo Japonci to prednost, da so blizu Koreje, Rusiji pa bo napravljala kolikor toliko težave velika daljava posebno glede preskrbovanja ogromne armade z živežem.

Tudi če bi imeli Rusi sedaj ondi še samo 300.000 mož, bi bil za Japonce boj z Rusi jako težaven, ako bi se že sedaj udarili, kajti japonska vojska na suhem pravzaprav ne šteje mnogo nad 300.000 mož. Pomisliti pa je treba, da če so tudi tisoči Japoncev na Koreji, bo trajalo vendar še nekaj časa, da se izkrea vsa japonska armada na Korejo — tudi ni izključeno, da bo rusko brodovje v bodoče z večjo srečo branilo izkrcevanje — in da bo preteklo precej časa, da pridejo japonske čete po gorati Koreji z juga na sever. Rusi menda nič kaj ne marajo čakati, da bi Japonci sploh prišli v bližino reke Jalu. Japonci ne bodo doživeli, da bi krepke Ruse pognali v reko Jalu, pač pa se skoro gotovo zgodi, da Rusi poženo Japonce v Rumeno morje. Zmaga Rusov bi bila strašen polom za japonsko armado, ki bi se po porazih ne mogla dovolj hitro umakniti preko morja nazaj na Japonsko.

Vlaki na sibirski železnici vozijo skoro nepretrgoma ruske vojske na mandžursko-korejsko mejo. Iz japonskega vira se čuje, da Japonci tudi radi tega opetovano naskakujejo Port Artur, da si osvoje to rusko trdnjavo in tako dobe prosto pot za napad na sibirsko železnico. To se jim skoro gotovo ne posreči, ker je Port Artur nepremagljiv.

Japonci skušajo izkreati nekaj svojih čet v bližini te trdnjave, da bi jo prijeli tudi od zadaj. To svojo ukano pa so drago izplačali s krvjo pri Daljnem. Spravili so na suho že dva polka vojakov. Rusi so nalašč čakali na to, in zapodili so se kozaki na svojih iskrih konjih nad sovražnika in so potolkli in pomandrali oba polka, le malo se jih je rešilo na ladije.

Nadaljna poročila.

Pariz, 15. febr. »Figaro« pravi: Japonskega brodovja ni več videti pred Port Arturjem. Odšlo je paziti na rusko brodovje, kajti bati se je, da rusko brodovje zavira izkrcanje japonskih čet pri Čemulpu. Del japonskega brodovja je brzkone odplul ob obrežju, da napadejo Japonci železnico pri Niučvangu. Vendar pa je vprašanje, ako ni morje ob obrežju zamrznjeno in če bo izkrcanje sedaj mogoče. Japonske čete, ki so

zlate lase zadnjikrat spletla in ko sem ji djala na glavo nevestin venec, se me je sestrice ovila krog vratu in rekla: »Ti dobra Polona, tako te imam rada.« In jaz sem ji jokaje rekla: »Lojzika, tudi jaz te imam tako rada, zelo rada.«

Zazdelo se mi je, kakor bi bile njene ljubeznjive oči rosne in vendar je mirno pripovedovala dalje: »Kmalu nato je oče umrl. Umril je kakor svetnik, tako potrpežljivo in udano. Še uro pred smrtjo je rekel: »Ti dobra Polona, povrni ti Bog, kar si storila meni, tvojim sestricam in bratcem!« in pri tem so mu pritekale svetle solze po bledem licu. — In ko smo pokopali očeta, je starejši brat prevzel posestvo. Za doto nisem dobila ničesar, kakor je sploh pri ubogih ljudeh. Hotel me je imeti pri sebi. Mislila sem si pa, sedaj je še čas, da začneš tudi za se skrbeti. In tako sem postala, sama ne vem kako, jajčeva Polona. — Tako, gospod, sedaj veste, zakaj se Polona ni omožila.«

Šla sva nekaj časa molče dalje.

»Polona, kaj pa je med tem z Lojziko?«

»Leto po poroki je umrla v prvi otročji postelji. Bila je pač prelepa cvetka za ta svet in Bog jo je vzal k sebi.«

»In Anton?«

»Hotel me je imeti za gospodinjo. Ali tega nisem hotela, že zavoljo ljudi ne, ker

zbrane v Söulu, bodo morale prehoditi 440 km, da pridejo do od Rusov zasedenih pokrajin ob reki Jalu.

London, 15. februarja. Neki angleški, iz vzhodne Azije v London došli častnik pripoveduje, da po sibirski železnici neprestano vozijo vojaški vlaki vojaštvo v vzhodno Azijo. Na progi od Mukdena do Moskve je našel dotični častnik 44 vojaških vlakov.

Petrograd 15. febr. Admiral Aleksejev poroča z dne 14 t. mes. carju, da je dobil poročila o poskusih, razstreliti brzovjavno postajo na izhodno kitajski železnici, in o poskusu, porušiti nek steber Čungali mostu. Ti poskusi so bili pravočasno opaženi. Železnica je močno zastražena.

Tokio, 15. februarja. Rusko brodovje je zapustilo Vladivostok. Kje je sedaj, ni znano. (Kakor je videti, bi Japonci radi prikrili razrušenje mesta Hakodato!)

Dunaj, 16. februarja. Listi priobčujejo uradno poročilo pariškega »Figaro«, da so ruske bojne ladje napadle japonske transportne ladje, ki so v spremstvu oddelka japonskega bojnega brodovja vozile japonske vojske na Korejo. Po dolgem in hudem boju se je potopilo več japonskih ladij; **7000 japonskih vojakov je utonilo. V dosedanjih bojih imajo Japonci 14.000 mrtvecev.** To vest spravljajo tukajšnji krogi v zvezo s poročilom, da je rusko brodovje zapustilo Port Artur.

Dunaj, 16. februarja. Danes popoldne došla poročila potrjujejo, da se ruske bojne ladje bližajo Japonski.

Petrograd, 16. februarja. Cesarski namestnik Aleksejev brzovjavlja carju, da so ruske ladje ob morski ožini Inku obkrožile dva japonska parnika ter ju potopile; 80 Japoncev je utonilo.

Kaj je z uravnavo struge Pesnice?

Prebivalci pesničke doline so dolgo čakali, da se struga Pesnice uravna, da se presekaajo ovinki, odstranijo mlini in druge take naprave, katere za časa povodnji ovirajo odtok vode. Še le ko se je slovenskim poslancem posrečilo na Dunaju od vlade dobiti prispevek v denarju, se tudi dežel. zbor štajerski ni mogel več braniti, prevzel je tudi del stroškov. Delo so pričeli pri iztoku Pesnice in so lani izdelali okoli 950 metov, potem so morali delo ustaviti zaradi raznih zaprek. Želeti je, da bi se mogle vse ovire kmalu odstraniti in delo tako nadaljevati, da

imajo radi predolge jezike. Par let potem je postal župan in je sedaj že tudi v grobu. Proti vsem ljudem je bil dober, najbolj pa proti meni. Bog mu daj nebesa!«

Pri prvi hiši, kamor sva prišla, sva se ločila.

»Z Bogom, gospod, tu imam nekaj opraviti!«

»Ostani zdrava, Polona!«

Pravzaprav se nisem mislil tako od nje posloviti. Najraje bi majhno, ljubko ženico vzela v naročje in ji rekel, kakor ji je rekla lepa Lojzika in umirajoči oče: »Ti dobra Polona!«

Ko bo pa prišla zadnja ura, bi ne maral biti car ne Rotsild, pač pa jajčeva Polona.

Ni bilo sicer velikega spreveda, ko je umrla, ni bilo vencev, v cerkvi se niso pele slovesne zadušnice. Ali zgoraj, visoko nad zvezdami, visoko nad vsemi solnci so odprla nebesa svoja vrata in angeli z zlatimi palmami, venci in lilijami so tam stali in sprejeli staro, ubogo ženico med se. Med njimi pa je stala krasna Mati Božja in stisnila Polono na svoje materina prsa in z neizrekljivo dobroto rekla: »Ti dobra, dobra Polona...«

bi se cela spodnja struga Pesnice od Drave pa gori do železniške proge pri Moškajncih regulirala. Če bi se to izpeljalo, potem bi se saj mogel vsak človek prepričati, ali je zahtevana regulacija se obnesla ali ne; kake posledice ima regulacija; če je v bodoče vsaka povodenj izključena ali ne. Nemškimi deželnimi poslancem za to regulacijo ni dosti mar. To je pokazal poslanec grof Lamberg dne 11. nov. 1903, ko je na dolgo in široko govoril zoper razne regulacije zaradi velikih stroškov. Ko se je regulirala Mura, Aniza in druge reke v nemškem delu Štajerske, je gospod grof molčal. In vendar so te požrle več milijonov goldinarjev!

Regulacija struge Pesnice bo povzročila razmeroma male stroške deželi štajerski; toda zastopnik velikega posestva se teh malih stroškov grozno boji! Ker slovenski poslanci v deželnem zboru štajerskem vendar niso mogli pripustiti, da bi se komaj pričeta regulacija Pesnice spet vstavila ali odgodila na nedoločen čas, morali so se za njo potegniti in grofovskega poslanca zavrniti. To nalogo je prevzel poslanec dr. Jurtela, kateri je poslancu grofu Lamberg na njegova izvajanja to le odgovoril:

Visoka zbornica! Pazno sem zasledoval izvajanja g. poslanca grofa Lamberga, ki je kritiziral tudi regulacijo Pesnice. To je sicer storil z malo besedami, in meni ni popolnoma jasno, kaj ima grajati pri regulaciji. Gotovo je težavno, kritizirati uravnavo, ki se se pravzaprav niti ni pričela, kajti jaz sem v zadnjem poročilu o nadaljevanju dela omenil, da je v spodnjem toku v tretjem delu komaj 950 metrov uravnanih. To je od projektirane dela tako majhen kosček, da se sploh ne more cela uravnava kritizirati, posebno pa ne z ozirom na nasledke, katere bo imela uravnava. Oglasil sem se k besedi, da bi gospodom dokazal, da je nemogoče izvršiti tisto vzorno uravnavo, o kateri je govoril g. posl. grof Lamberg. Kakor je gospodom znano, nastanejo povodni v Pesnički dolini zaradi tega, ker se zviža Pesnica v velikih ovinkih. Pa ni samo to krivo, temveč tudi različni jezovi, pri mlinih in žagah, ti so največ krivi povodnji! Ko bi povodenj nastala o pravem času, namreč v spomladi in jeseni, ko so pridelki že pod streho, bi bili tako zadovoljni. Toda pridejo v tem času, ko nam odnesejo seno in otavo, in zato proklinjamo to preplavljenje. Seveda se smatra preplavljenje kot gnoječe sredstvo za travnike, ki travnikom koristi in ne škodi. To je gnojenje travnikov v Pesnički dolini, ki nič ne stane. Kadar pa nastane povodenj, takrat sega voda od enega konca doline do drugega, voda pokriva enakomerno vse travnike. Dolina je polna vode, nastane celo jezero. Iz mnogih kratkih stranskih dolin priteče voda hitro v glavno dolino pesničko. Tukaj pa ovirajo hitri odtok vode prej navedene zapreke. Zato se more preplavljenje samo na ta način preprečiti, da se omogoči vodi hiter odtok. Z uravnavo se bodo odpravili veliki ovinki toka in jezi. Če bode voda hitreje odtekala, upamo mi, kakor tudi strokovnjaki, da sicer preplavljenja ne bodo popolnoma izostala, vendar bodo tako neznatna, da bo škoda malenkostna. To je smoter, katerega mi zasledujemo pri uravnavi Pesnice.

Seveda je popolnoma prav, da se je začelo z uravnavo v spodnjem delu. Lahko se bo opazovalo, ali nastopijo tisti učinki, katere pričakujemo od uravnave. In če se bo še nekoliko kilometrov uravnalo, bomo lahko sklepali, ali se naše nade uresničujejo ali ne. Stroški se proračunijo od oddelka do oddelka in so, kakor se je dozdej pokazalo, jako majhni. Prepričan sem, da ta denar ni zavrnjen, koristil bo pa tudi tamošnjim posestnikom, deželi in državi. Gosp. poslanec grof Lamberg je sicer mnenja, da se na najlažji način preplavljenju opomore, sko se odkupijo preplavljeni deli. Toda jaz izrecno izjavim, da to v Pesnički dolini ni mogoče, kajti morala bi se vsa zemlja v dolini in to je skoraj dve uri na široko odkupiti. Za to bi se izdala

velikanska svota. Odkupiti bi se morali sami travniki, ki so zelo dragi. Dandanes stane namreč oral boljšega travnika 800—1000 gld. To bi bili velikanski izdatki. Svota, ki bi se izdala za odkup tega ozemlja, bi bila mnogo večja, kakor ista, ki se bo izdala za regulacijo.

Čenjeni gospodje! To pa ni edini vzrok, da nasprotujemo temu predlogu. Kaj se pa naj zgodi s kupljenim zemljiščem? Kdo ga bo obdeloval? Zaradi tega, ker so travniki večkrat preplavljeni, ne postanejo nerodoviti, ampak ostanejo travniki, samo pridelek se pokvari in na ta način tudi dohodek zmanjša. Če zaradi teh gospodarskih ozirov in zaradi velikanske cene zemljišč moramo nasprotovati izvajanjem g. posl. grofa Lamberg. Toda še en vzrok je, za nas odločilen, da moramo nastopiti proti takšnemu predlogu. Znano je, da imajo vasi, ki ležijo v Pesniški dolini, in sicer na obeh straneh Pesnice, vse svoje travnike v ti dolini. Skoro celo dolino pokrivajo travniki. Če bi se ti travniki kot preplavljeni deli pokupili, bi ne imeli prebivalci teh vasi naenkrat nobenega travnika. In od teh imajo dandanes edini dohodek, da se gospodarsko obstojijo. Tudi zaradi tega vzroka ne moremo niti misliti na kupovanje. Mi prosimo visoko zbornico, da predlog o uravnavi Pesnice ne smatra kot nekaj, kar bi deželo samo denar stalo, dobička pa ne prinese nobenega. Nasprotno, tega ne moremo pričakovati. Kakor je uravnava Pesnice sedaj nameravana, ne more izostati ugoden uspeh. Zato se naj na tem načrtu nič ne spremeni, ampak kakor hitro mogoče se naj začne z uravnavo Pesnice na spodnjem toku. Dozdaj smo dobili od države precejšno podporo in jaz upam, da bomo tudi za naprej za uravnavo dobili nadaljne pripomočke.

S temi denarnimi sredstvi upamo, da se bo uravnava v kratkem izvršila ne samo v korist prizadetih posestnikov, ampak tudi dežele. Ako se pa po uravnavi tretjega dela pokaže neugoden uspeh, se lahko nadaljni načrti spremenijo ali pa se delo ustavi. Ta v spodnjem toku izvršena uravnava bo po našem proračunu veliko pripomogla za od-takanje vode, ako se tudi nadaljno delo ustavi in drugi del ne uravnava.

Kritika g. posl. grofa Lamberg o uravnavi rek v naši deželi je bila z ozirom na Pesnico prezgodaj in neosnovana. Mislim pa, da gosp. poslanec ni hotel s svojo kritiko ustaviti že pričeto delo, da je uravnavo Pesnice samo tako mimogrede omenil, ker mu je to ravno ugajalo.

Politični ogled.

Naš cesar je bil minoli teden bolan. Imel je bolečine v hrbtu kakor pred leti. V nekoliko dnevih je pa okreval.

Makedonija. Sedaj se mnogo piše o nekem gibanju na Balkanu. Turčija baje zbira velika vojaška krdela ob meji Bolgarije. Ker so Rusi zapleteni v vojsko z Japonsko, se je Turčija baje nekoliko ojunčila. Toda ruski minister zunanjih zadev Lambsdorf je izjavil, da Rusija ne bo pustila makedonskih pre-osnov iz oči in da je še tudi sedaj zadosti močna zahtevati z vojaško silo preosnove. Bolgarija in Srbija čutita potrebo, se nekoliko bolj oborožiti. Govori se pa tudi o možnosti, da bi Avstrija prodrla v Makedonijo. Ali nasproti temu treba povdariti z nova, da imata Avstrija in Rusija sklenjeno jednako postopanje na Balkanu, in da brez vednosti in privoljenja od strani Rusije Avstrija ne stori nikakega koraka na Balkan.

Dopisi.

iz Školj pri Pragarskem. (Požarna bramba.) Tukajšnja požarna bramba se je lansko leto vsled skrajne ne-

marnosti in zaspanosti širkovske gospode, ki se ne briga za nič in v narodnih stvarih niti z mezincem ne gane, prekucnila v nemški »Feuerwehr«. Agitacija Lipika in Pezdika je dosegla, da je bil zvoljen za načelnika privandrani posilinemšk mož. Ta je s svojo agitacijo napravil, da je izostalo izžrebano okrajno zborovanje slovenskih gasilnih društev ter na ta način tudi preprečil marsikateremu gasilnemu društvu namenjeno podporo, zlasti ono, ki je bilo pričakovati od deželnega odbora. Zab pa res naj danes trkajoč kliče: Moj greh moj preveliki greh!

Ta »feierberhopnan« je nasprotnik »Zveze gasilnih društev za Spod. Štajersko« ter sploh nasprotnik vega, kar je podobno slovenščini. Naše gasilno društvo, sedaj pravilno »fajerber«, ja imdo tekom svojega desetletnega obstanka svoj letni redni občni zbor vsikdar dne 2. svečana, t. j. na svečnico. Za upravno leto 1903 pa še do zdaj ni bilo občnega zbora in se še niti ne misli na to. To je vendar proti društvenim pravilom. Kaj poreče k temu politična oblast?

Želimo Školjčanom, da bi se že vendar enkrat zavedli in da bi v bodočnosti volili izmed sebe domačina, slovenskega sina za načelnika gasilnega društva, in v to pomozi Bog!

Sv. Jurij ob Taboru. Med drugimi zanimivostmi imamo pri nas tudi dva slavna pisatelja, kojih jeden piše v »Slov. Narod«, drugi pa v »Štajerca«. Da opozorim svet na ta dva čudovita človeka, hočem vam pokazati nekaj njunih lepih lastnosti kakor odsevajo iz njunih dopisov. Pred vsem sta grozno olikana; kajti tako lepih in krepkih psokv ne zna vsakdo kakor ons dva, posebno če ne bere »Naroda« in »Štajerca«. Druga vrлина je njuna resnicoljubnost in bistroumnost. Posebno »Štajerčev« dopisnik se v tem oziru odlikuje, saj bere ljubega »Štajerca«, »ki vedno resnico piše«. V »Slov. Gospod.« je bral dopis, »tikajoč št. Jurijško veselico«. morebiti je »tikal« dopis veselico »napredne« požarne brambe, kjer se je celo noč popivalo in plesalo! Tisti »tikajoč« dopis je posebno enega »Štajerčijanca« grozno razburil, kakor da bi se mu očitalo, da nima nobene ljubezni do ljubega »Štajerca« in vendar se je ravno nasprotno trdilo. A najlepše še pride. Dopisnik »Gospodarjev« je baje spoznal svojo krivico in celo »Štajerčevega« dopisnika odpuščenja prosil, najbrž kleče in z vrvjo okrog vratu pa s pepelom na glavi! Tretja vrлина naših naprednjakov je njihova resnična pobožnost. Oh, kako jih boli, da na grobovih njihovih pradedov t. j. v cerkveni hiši prirede Marijine družbe tu pa tam kako veselico. Če bi že bil kak demokratski shod, naj bi že bilo. A veselice Marijinih družb, te skrunijo grobove! In kdo je tega kriv? Kdo drugi kakor gosp. župnik, ki je dal hišo postaviti in pa kaplan, ki pazi, da se pri »komediji« kak nered ne zgodi. In vse to naj bi ne bolelo odkritosrečno pobožnega »Narodovca« ali »Štajerčijanca«. Četrta čednost je njihova ponižnost. Gosp. župnik nima prave pobožnosti, no, kaplan je pa potuhnjeno hinavski. In naša dva naprednjaka lahko torej po vsej pravici zahtevata, da se župnik in kaplan od njiju učita prave pobožnosti. Peta njiju dobra lastnost je velika ljubezen do krščanskih časnikov, kakor so: »Štajerc«, »Slov. Narod«, »Rodoljub« itd. A duhovnika pa, ne samo da teh časnikov ne naročujeta in priporočata, ampak še celo svarita pred njimi. In vendar bi ljubega »Štajerca«, ki vedno resnico piše, celo papež brali, če bi znali slovenski. In katerega pravega naprednjaka bi tolika brezvestnost teh duhovnikov ne pekla? Šesta njihova lastnost je velika ljubezen do katol. cerkve in duhovnikov. Saj ljubezen do »Slov. Naroda«, »Štajerca« itd. se ne da ločiti od ljubezni do katol. cerkve in duhovnikov. Zato so pa tudi še vsakega tukajšnega duhovnika, naj je že bil Peter ali Pavel, naši naprednjaki hvalili v cerkvenih listih, kakor so: »Sl. Narod«, »Štajerc«, »Rodoljub« itd. Pozabiti tudi ne smem njihove

duhovitosti. Že več kot pet let obdelujeta duhovnike vsako leto po parkrat in vsakokrat beremo kaj novega, enkrat n. pr. očitajo sovraštvu do naprednih listov in »teater« na grobovih, drugokrat pa »teater« na grobovih in potem sovraštvu do naprednih listov. In kar daje tem dopisom posebno krasoto, je to, da so vselej zabeljeni z »najduhovitejšimi« psokvami kakor ste se lahko tudi zadnjč prepričali. »Štajerčevi« dopisniki (govorijo namreč v množini) se grozno bojijo, da bi se pri nas postavila norišnica in prav imajo. Pa v to lažbo jim lahko povem, da letos je še ne bomo stavili, pač pa bo treba v bližnji prihodnosti na njo misliti, če ne bo našim naprednjakom kmalu odleglo. Glejte, taki so naši naprednjaki, taka slavna naša pisatelja. Ali torej ni prav, da sem svet opozoril na njiju, posebno ker takih prikazni ni mnogo, vsaj v naši župniji ne, ampak ogromna večina župljanov je pravo nasprotje tem. Vseh lepih lastnosti, ki dičijo naših par »naprednjakov«, še seve nisem naštel. Morebiti bom, posebno če se kako novo njihovo delo izide bodisi v »Slov. Narodu« ali »Štajercu« ali kje drugod, to sliko dopolnil in potem tudi njih čestita imena naznanil. Da pa ne bodo iskali dopisnika teh vrstič od Poncija do Pilata, zato bodi znano našim naprednjakom, da sem to pisal jaz, ki po naročilu »Slov. Naroda« premišljujem o potuhnjeni hinavščini.

Sv. Pavel pri Preboldu. Tukaj pri nas pri Sv. Lovrencu nam že več let mimo tekoči potok dela veliko škode. Mnogim posestnikom je že naredila voda veliko škodo s tem, da je vzela ob straneh veliko zemlje. Nizje proti Savinji pa pušča kamenje, tako da ne vedo kam z njim. Pretečeni teden nam je bilo naznanjeno, da pride komisija, kako naj bi se zagradilo. Zavaljo slabega vremena je ni bilo na napovedani dan. A s pismom nam je bilo naznanjeno, da naj pridejo vsi prizadeti posestniki v Celje. Pismo je prišlo seveda nemško na tukajšno občino. Vsled neznanja nemščine se je pri tukajšem občinskem uradu pismo na stran položilo in tako smo zvedeli šele zadnjo uro, da moramo iti v Celje. Morali smo brzojaviti, da nas ne bo. A tega je bilo krivo nemško pismo, ki ga niso znali raztolmačiti. Kajti naš gospod tajnik ne zna nemški, kar mu tudi ni treba, ker je občina slovenska. Sicer bi bil on rad malo nemški. Toda o tem prihodnjč!

In še nekaj, gospod urednik, skoro v vzaki manjši občini že imajo večkrat na leto živinjske sejme. Poleg pridejo tudi kramarji svoje blago prodajat, kar bi v Št. Pavlu nekaj obrtnikov prav rado imelo, kakor n. pr. mesarji in krčmarji. Pa to seveda ni všeč trgovcem, ker v tem slučaju bi bili mnogo bolj na slabšem, ljudstvo pa na boljšem. Pa čudo, g. urednik, glejte, kaj se je naredilo. Živinjske sejme so nam že dali, ko smo za kramarske prosili, so nam še živinjske vzeli. Prostor smo že tudi prej kupili, da bi nam ne mogli očitati, saj še prostora nimate, kamor bi mogli živino postaviti. Kje pa tiči ta vzrok? Jaz pa dobro vem, kje je!

Razne stvari.

iz domačih krajev.

Na političnem shodu, ki bode na Slatini v nedeljo, dne 21. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih gosp. F. Ogrizek, bode poleg dveh poslancev — Žičkar in dr. Jurtela — govoril tudi g. Franc Stumberger, vinorejski navoditelj za šmarski in rogaski okraj in sicer o vinorejskem vprašanju.

Osebnosti. Okrajni sodnik v Gornji Radgoni g. Ivan Stepischnegg je prestavljen k okrožni sodniji v Maribor.

Mariborske novice. Cesar je potrdil izvolitev dr. Janeza Schmiderer, županom